

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2208/2020
20.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Зечевић, адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ – Огранак ТЕНТ Београд, Обреновац, Организациони део ТЕ „Колубара“ – Велики Црљени, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1347/19 од 15.01.2020. године, у седници одржаној дана 20.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ЈП „ЕПС“ – Огранак ТЕНТ Београд из Обреновца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1347/19 од 15.01.2020. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ: пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 1347/19 од 15.01.2020. године и пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 145/18 од 25.02.2019. године, у ставу 1., 2. и 4. изреке, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да суд обавезе туженог ЈП „ЕПС“ – Огранак ТЕНТ Београд, Обреновац, Организациони део ТЕ „Колубара“, да тужиоцу, на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати, за период од 01.01.2011. године до 31.12.2013. године, износе и то: 6.278,06 динара, са законском затезном каматом почев од 12.02.2011. године, 6.336,49 динара, са законском затезном каматом од 16.03.2011. године, 6.699,86 динара, са законском затезном каматом од 15.04.2011. године, 6.696,01 динар, са законском затезном каматом почев од 13.05.2011. године, 5.515,33 динара, са законском затезном каматом од 15.06.2011. године, 3.977,12 динара, са законском затезном каматом почев од 15.07.2011. године, 6.834,76 динара, са законском затезном каматом почев од 12.08.2011. године, 6.879,71 динар, са законском затезном каматом почев од 15.09.2011. године, 1.233,61 динар, са законском затезном каматом почев од 14.10.2011. године, 6.879,71 динар, са законском затезном каматом почев од 16.11.2011. године, 6.924,69 динара, са законском затезном каматом почев од 16.12.2011. године, 7.237,14 динара, са законском затезном каматом почев од 14.01.2012. године, 7.242,93 динара, са законском затезном каматом почев од 14.02.2012. године, 7.093,78 динара, са законском затезном каматом почев од 16.03.2012. године, 7.104,54 динара, са законском затезном каматом почев од 13.04.2012. године, 7.104,54 динара, са законском затезном каматом почев од 16.05.2012. године, 4.916,02 динара, са законском затезном каматом почев од 16.06.2012. године, 4.189,23 динара, са законском затезном каматом почев од

17.07.2012. године, 7.194,48 динара, са законском затезном каматом почев од
16.08.2012. године, 7.239,45 динара, са законском затезном каматом почев од
15.09.2012. године, 7.220,56 динара, са законском затезном каматом почев од
16.10.2012. године, 2.783,43 динара, са законском затезном каматом почев од
16.11.2012. године, 5.379,66 динара, са законском затезном каматом почев од
14.12.2012. године, 7.438,17 динара, са законском затезном каматом почев од
12.01.2013. године, 7.280,22 динара, са законском затезном каматом почев од
13.02.2013. године, 7.325,16 динара, са законском затезном каматом почев од
14.03.2013. године, 3.589,69 динара, са законском затезном каматом почев од
12.04.2013. године, 6.276,56 динара, са законском затезном каматом почев од
15.05.2013. године, 7.459,98 динара, са законском затезном каматом почев од
14.06.2013. године, 7.509,22 динара, са законском затезном каматом почев од
12.07.2013. године, 7.088,27 динара, са законском затезном каматом почев од
14.08.2013. године, 1.697,02 динара, са законском затезном каматом почев од
12.09.2013. године, 8.287,12 динара, са законском затезном каматом почев од
16.10.2013. године, 8.790,86 динара, са законском затезном каматом почев од
15.11.2013. године, 8.842,57 динара, са законском затезном каматом почев од
13.12.2013. године и износ од 8.669,37 динара, са законском затезном каматом почев од
16.01.2014. године, све наведено до исплате и да се обавезе тужени да за тужиоца на наведене износе уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком Фонду пензијског и инвалидског осигурања запослених, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ... да туженом ЈП „ЕПС“ – Огранак ТЕНТ Београд - Обреновац, Организациони део ТЕ „Колубара“, Велики Црљени, накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.140,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 145/18 од 25.02.2019. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде штете због исплаћене зараде по основу сменског рада за период од 01.01.2011. године до 31.12.2013. године, исплати износе, са каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да за тужиоца, на досуђене износе уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком Фонду пензијског и инвалидског осигурања запослених. Ставом 3. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ из ... којим је тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од 01.01.2011. године до 31.12.2013. године исплати износе, са каматом наведене у том ставу изреке, као и да за тужиоца, на те износе, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком Фонду пензијског и инвалидског осигурања запослених, као неоснован. Ставом 4. изреке, тужени је обавезан да тужиоцу АА на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 116.790,00 динара. Ставом 5. изреке обавезан је тужилац ББ да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 5.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 1347/19 од 15.01.2020. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лазаревцу П1 145/18 од 25.02.2019. године у ставу првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради потребе уједначавања судске праксе.

Имајући у виду различиту судску праксу у истој правној ситуацији, изражену у пресудама нижестепених судова и ревизијског суда, Врховни касациони суд налази да су испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, па је, ради потребе уједначавања судске праксе, донео одлуку као у првом ставу изреке.

Одлучујући о ревизији, на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је запослен код туженог, на неодређено време, а у спорном периоду обављао је рад у режиму сменског рада. Вештачењем је утврђено да у коефицијенту основне зараде тужиоца, сложеност послова учествује са 54%, одговорност посла са 14%, услови рада са 32%, од чега је сменски рад вреднован процентом од 6,7%. Тужиоцу је, осим коефицијента радног места, додатно вршено увећање основне зараде у висини од 5%, на основу споразума од 01.01.2010. године. Разлика између зараде за сменски рад обрачунате и исплаћене од стране туженог и зараде која би тужиоцу била исплаћена да је увећање по основу рада у смени вршено у проценту од 26%, је утврђена вештачењем, у износима који су наведени у ставу 1. изреке првостепене пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиоца АА основан, јер, без обзира на вредновање сменског рада у основној заради, тужиоцу припада право на увећање од 26%, односно на разлику од исплаћеног до пуног увећања, на основу одредбе члана 108. став 1. тачка 2. Закона о раду. Послодавац овлашћен да својим општим актом вреднује рад у смени, као елемент за утврђивање основне зараде, али је, по мишљењу нижестепених судова, дужан да запосленом, за обављене часове сменског рада, исплати увећану зарату у висини законом прописаног минимума од 26% од основне зараде, што овде није случај, пошто тужиоцу АА, који је радио у режиму сменског рада, увећање није исплаћено у том, него у нижем проценту.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се изјављеном ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 108. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 54/09), прописано је да запослени има право на увећану зарату у висини утврђеној општим актом и уговором о раду и то за рад ноћу и рад у сменама, ако такав рад није вреднован приликом утврђивања основне зараде, најмање 26% од основице.

У конкретном случају, вештачењем је утврђено да је тужиоцу у коефицијент за обрачун зараде урачунато увећање за сменски рад, предвиђено методологијом и у складу са тим му је и исплаћивана зарада. Због тога тужилац неосновано потражује, по основу рада у смени, исплату зараде увећане за 26%, јер то увећање запосленом припада само у случају када сменски рад није вреднован при увећању основне зараде, што овде није случај. У ситуацији када је сменски рад вреднован при утврђивању основне зараде, што је овде случај, искључена је могућност примене увећања зараде од најмање 26% од основице, јер је у тој ситуацији сменски рад вреднован кроз утврђену основну зарату.

На основу изложеног, применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлуку о трошковима целокупног поступка, садржану у ставу трећем изреке, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 165. став 2. у вези члана 151. став 3. и 154. Закона о парничном поступку. Тужени је у овом поступку успео и зато има право на накнаду трошкова у укупном износу од 55.140,00 динара, који обухватају издатке на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, за судске таксе на жалбу и одлуку другостепеног суда по жалби у износу од 14.380,00 динара и на ревизију и одлуку по ревизији у износу од 28.760,00 динара, а према опредељеном захтеву туженог, сходно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**